

Mag ik effe?

OJ Frère

Inhoudsopgave

Het.....	4
Babyboomer.....	5
Kringen	6
Echoput.....	7
Indien	8
Het wegje in het koren.....	9
Doorgezakt.....	10
Nee.....	11
Drang	12
Schoonmaakactie	13
Aphorisme 26.....	14
Op mijn pad	15
Abstractie.....	16
Oudheidkundige.....	17
Bakfiets	18
Ik ben bang	19
De slimste mens	20
As.....	21
Vlucht naar voren	22
Demonstratie.....	23
Donkere dagen	24
Cultuurdragers	25
Sinterklaas.....	26
Klein	28
Druppel	29
Reparatie	30
Vrienden.....	31
Schuim	32

Puzzeltocht.....	33
Oproer	34
Koud	35
Jaargetijden	36
Wintergladheid.....	37
8 januari	38
Troef boer.....	41
Boom.....	41
Aphorisme 28.....	42
Flappies.....	43
Jan Pierewiet.....	44
Voetreis naar Rome	45
Geconcentreerd	46
Bedelaar	47
Tutu.....	48
Dromenland	49
Kunstbroeders	50
Oudjaar 22	51
Kop	52
En toen.....	53
Bol.....	54
Waar	55

Het

Het zal
Het kan
Het gebeurt

Voortdurend
Steeds
Elke keer weer

Gisteren
Vandaag
Morgen

Hier
Daar
Overal

Je denkt:
Het gebeurt
Het kan
Het zal wel

Babyboomer

De wieken van tredmolens
wentelen traag onder voeten
van tot slaaf gemaakte babyboomers
Laboratoria testen opgespoten
cosmetica, doctor Frankenstein
wacht op de bliksem
Langs gevel groeien bouwstellingen,
rammelend, opstijgend uit
elektrisch aangedreven pick-ups

Straks zijn de werken voltooid,
Profetieën uitgekomen,
De toorn des Heeren
nedergedaald op de aarde

Tot die tijd loop ik mijn vaste rondje,
geniet van de ochtendgeuren
En wacht voor het rode
voetgangerslicht

Kringen

In intellectuele vrijetijds-
kleding hullen we ons,
kijken vanuit ivoren torens
neer op volkse waarden

We schuilen in de stiltecoupé
Dansen onze heksenkringen
Bezweren de teloorgang
van waarden en de puntjes
op de i

Buiten onze strofen
heerst de chaos
Wij drukken onze stempels
op de eeuwigheid

In schoonheid zullen
we sterven

Echoput

Uit de diepe put
klinkt een echo
van het verleden

Het peil is gezakt,
verdroogd in de tijd,
onzichtbaar
vanaf de rand

We zwengelen
hoopvol maar
de emmer vult
zich slechts
met modder,
kwaliijk riekend

In de schemering
keren we huiswaarts

Dorstig en bang

Indien

Als ik
Voor het zeggen
De baas
Anders

Maar dan
Kan dat?
Lastig
Mmmmmm

Dus dan
Toch maar
Niet
Want
Als de dood

Het wegje in het koren

Soms is in het ruisen
van het koren
te horen
hoe vreemde cirkels
zonder paspoort
of plaats van herkomst
zich slechts laten kennen
met een drone-blik

De weerstand komt
van lopers en paarden
Uit ivoren torens
worden zij
geminacht, veracht,
verloren in de mist
van opinies

Ik loop langs brede wegen,
gelouterd en geleerd
vol van verstoken emoties
en verstokte vooroordelen
Gedreven
Gejaagd
Verjaagd
Alleen

Doorgezakt

Sauvignon met schroefdop
Ontpitte olijven
Glazen van leegte
maken kringen,
rimpels in
poelen van samen

Doorgezakte stoelen
in een nevel van muziek
Toast met
veganistische spread

We nemen onszelf door
Volledige ontsluiting
Achteraan de tong

De kater spint
Morgen verschonen we
de kattenbak

Nee

Nee, nee, nee
Ik doe het niet

Nee, nee, nee
Wat dacht je?

Nee, nee, nee
Ben je nou helemaal?

Nee, nee, nee
Ik ben gekke Henkie niet

Nee, nee, nee
Ik ben wel goed, maar...

Nee, nee, nee
Waarom zou ik?

Nee, nee, nee
Kom nou!

Dáááág!

Drang

Het moet er uit
Het klopt
Het wringt
Het dringt
Het zit te duwen

Niet dat ik er op wachtte
Het verwachtte
Me er op verheugde

Maar opeens
zat het te duwen

Het moest er uit
Het klopte
Het wrong
Het drong

En nu is het ei gelegd

Schoonmaakactie

Voor knippen en scheren
ben je door de spiegel
heen gestapt

Onvolmaakt
teveel, te groot,
te klein

Je beeld staat
ideaal
aan de horizon

Je hebt niet,
oogt niet
bent niet

Was je maar

Ik blijf

Maar ik heb
dan ook
makkelijk praten

Aphorisme 26

Kunstbloemen zijn soms alleen
te herkennen aan hun gebrek aan geur

Op mijn pad

Op mijn pad
liggen bladeren,
staan wegwijzers
en hekjes

Op mijn pad
liggen plassen
Het kronkelt
Omhoog en omlaag

Op mijn pad
lopen honden,
katten en
zo nu en dan een naaktslak

Op mijn pad
ben jij
Soms lopen we samen
Soms alleen
Maar altijd komen we
elkaar weer tegen

Gelukkig

Abstractie

Van liefde
Van gevallen bladeren
Lopen door het bos

Paaltjes hebben pijlen
bomen ingekerfde harten
kale takken

Van knooppunt van
naar knooppunt
wordt ik geleid,
langs rood en geel
eindeloos mogelijk
cirkels in het
landschap

Een mallemolen
Clowns zonder make-up,
verstopt achter braamstruiken
Onrijpe vruchten
van onze verbeelding

In de ochtendmist
In de ochtendstilte
In het ochtendlicht

Met de hond

Oudheidkundige

Vertel mij van de man, o Muze
De veelzijdige, de zwerver
Die veel heeft geleden

We leden en
werden geleid
Door ellenlange ritmes
Vingerkootjes verstijfd
bij het schrijven

Intussen bewonderden
we de strakke broeken
van Tessa en Caroline,
bh bandjes in
doorschijnende bloesjes

Hunkerend gaven we
briefjes door
met de vertaling
Een paal als beloning

Bakfiets

Nu je op je bakfiets
van A naar C
opgeladen trapt
Nu je zonder badkleding
duikt in de golf
van verkeersrazernij
Nu je onder oorwarmers
Di-rect snoerloos
kunt beluisteren
Terwijl de zebra's
oversteken, de
knipperlichten knipperen
de ambulance voorbij sirenert,

Blijkt
de verkeerssituatie gewijzigd
Is het verboden in te rijden
En
beland je bijna in de berm
van de digitale snelweg

Ik ben bang

Ik ben bang
Voor grote honden
Voor snelle auto's
Voor enge ziektes
En
een grote mond

Ik ben bang
Voor harde knallen
Voor kriebelende spinnen
Voor kleine ruimtes
En
een volle tram

Ik ben bang
Voor vallende takken
Voor langs scheurende brommers
Voor luidruchtige burens
En
gladde trottoirs

En voor de dood?
Ach, die komt toch wel
Daar kun je op wachten

De slimste mens

Ik weet van de hoed
en de rand
Ik volg al jaren de hazen
Het buurmeisje leg ik
wiskunde uit
Computers hebben geen
geheimen voor mij

Waarom snap ik dan
niets van jou?

As

Ik zit in het gras
Kijk uit over de plas
Bedenk hoe het was

Ik droeg mijn jas
In de tomatenkas
Draaide om mijn as
In mijn sas

Nu drink ik een glas
Doe een plas
Alles blijft
zoals het was

Vlucht naar voren

Snoepjes vliegen
uit kooien,
niet langer gekortwiekt,
pennen in de aanslag,
vlaggen gestreken

Als we wegstijgen
zien we geen knevels,
geen maxi-jurken,
geen zwarte ogen

De pers drukt
chocoladeletters
Neuzen staan
aan de kant, allemaal
oost, west of zuid

Wie niet weg is,
wordt gezien
Gezichtsherkenning
kent vele expressies

Door platte buizen
wordt het licht gefilterd
Alleen vogels vliegen
van oost
naar west

We zitten in onze
sta-op stoel,
drinken thee
en pakken een stroopwafel uit

Demonstratie

Boven de lambrisering
toont muzikaal behang
zijn mineur
Contrabassen sotto voce
in bruine muurbloemen

Wie goed kijkt hoort
achter verstopte panelen
de basklarinet
in contrapunt

We bezoedelen oude meesters
met goede doelen,
Vastgekit, ingekaderd,
ritmisch gescandeerd

Het diffuse licht valt
door het dakraam
op het bevroren tableau

Vergeef ons,
we weten niet wat we doen,
luidruchtig,
voor het nageslacht

Donkere dagen

Binnen is het warm
want daar is het donker
Flakkerende kaarsen werpen
schaduwen op de sfeer
Van parfum
Van muzak
Van Ikea

Ik hang op de bank
Zie de passie van
ontrouwe gelovigen,
vergaderd in zang

In de avondlicht
schittert een ster,
nee, twee, drie,
duizend
De steelpan kookt over
De maan is nieuw

Nog maar twee dagen
tot springtij

Cultuurdragers

Paarlen werpen wij
verre van ons
Knorrende beesten
storten zich op
de resten van
onze beschaving

De kaas wordt van
het brood gegeten
Aan het plafond
van de blokkendoos,
aan de bint van het dak
bungelt de gouden strop

We slaan bladzijden om,
vouwen ezelsoren
met vergulde vingers,
reciteren zoetgevooid
onze limericks

Wij zijn de cultuurliefhebbers,
altijd op zoek naar
de perfecte opname van
de derde symfonie
van Monet

Sinterklaas

Vandaag verjaart de Sint
Dat weet toch ieder kind
Gezeten boven op zijn paard
Rijdt hij, hoewel bejaard
al weken over Hollands daken
om onze kleuters blij te maken
met snoep en digitale spullen
die echter niet verhullen
dat Piet, steeds minder zwart,
het feestje telkens weer verwacht
met politieke doelen

Het feest is niet meer wat het was
En dat ligt ook wel aan het gas
Wie heeft er immers nog een schoorsteen?
Door een cv kan geen cadeau heen
Laat staan een wortel voor het paard
En is er al een open haard,
dan dreigt het pakje te verbranden
Of krijgt Piet hele zwarte handen
Maar dat staat dan weer prima bij
de vegen op zijn wang die hij
de laatste jaren heeft gekregen,
Watervast, zelfs in de regen
Op het allergladste dak

Ach, morgen is het weer voorbij
Keert rust terug en maken wij
ons op voor nog een heel groot feest
dat er al eeuwen is geweest
We vieren ook weer deze keer
de stalgeboorte van de Heer
Met kribbe, ossen en drie koningen,

te zien in vele burgerwoningen
Met ho, ho, ho en rendierneus
Maar nu nog niet is onze leus
We vieren nu nog even Sint
Tot meerdere glorie van het kind

Klein

De wereld wordt klein
Snelle jets
Snelle auto's
Snelle schepen
Snelle glasvezel

We komen sneller
verder van elkaar
Geconcentreerd
op schermen
steken we anderen
de loef af

In bubbels
proosten we,
gelijkgestemd
tegen de wereld
met onszelf

We lopen onze rondjes
verstopt in eigendunk
De wereld wordt kleiner
Maar hij draait wel door

Druppel

Ik stroom over
Emmers vol
Ik loop langs
beslagen glazen,
winkelruiten
koude wangen
Val op de aarde
Uit trieste ogen

Soms ben ik doorzichtig
Soms vloeit mijn bloed

En altijd, altijd
ben ik eenzaam
Want als we samen zijn
Ben ik mezelf niet meer

Reparatie

Voren doorklieven
de grasmat
Molshopen verdrogen
naast verzakte doelpalen
Het veld is
nodig toe
aan kunstgras

Jij spiegelde je er aan
en maakte een afspraak
met de plastisch chirurg

Vrienden

Vriend,
Jij komt
Jij gaat
Jij bent

Jij lacht
Jij huilt
Jij droomt

Jij zwijgt
Jij praat
Jij luistert

Vriend,
Ik ben
Ik ga
Ik kom
Samen

Schuim

Ik spuug kringen
in het water dat
traag, zeker, stil
onder de brug langs
statige herenhuizen
stroomt

Mijn kringen dijen uit,
lopen stuk
tegen kademuren
Altijd kaatsen ze
terug
naar het middelpunt,
naar het vreemde vocht
dat als veroorzaker
allang is verdwenen
onder de oppervlakte

Hoewel soms,
heel soms,
drijven er nog wat belletjes
Als schuim der mensheid
hoog boven koude vissen

Puzzeltocht

Op het matrixbord van de angst
worden rampen aangegeven in puntjes,
aangestraald op inktzwarte leegte

Elfenbanken gedijen op dode stronken
naast hardhouten richtingpijlen
Rood, groen en gekruispunt

Het vers gehakselde voetpad
leidt tot een betere conditie,
gehuld in strakke Adidas of Nike

Langs de randen van ons bestaan
ruisen de banden, grommen de beesten
voordat ze worden geslacht

Ik bezit mijn ziel
Luister met verstopte oren
Kijk door beslagen glazen
En wandel
Voetje voor voetje
Richting centrum
Richting doel van het bestaan

Oproer

Vloei blad pen schrijf
Kras kras luister
Niet
Volg loop mee tegen
Uit uit spandoek
Samen
Tegen voor achter in
Op boven onder
Knoet
Gisteren morgen altijd nu
Zeg praat schreeuw
Luid
Zegt het voort
Enzovoort
Voorwaarts

Koud

De adem verdicht
tot mist
Gladde zolen op
beijzelde klinkers
De strooiwagen
knippert geel langs
Vingers verstijfd
op het toetsenbord
Thuis
kam ik de pegels
uit mijn baard
Voor hij gaat druipen

Jaargetijden

De sloot is vol
van kikkers
uit kruiwagens
Gesprongen, gereden
In modder verstopt

Krabbelijs draagt krukjes
Achter stoelen zwikken
amateurs, trainend
voor een rondje
negenendertig acht

Het drilt van leven
Staatloos pootloos
Voer voor vogels
Vader en moeder
verschalkt door de reiger

Hengels halen binnen
Pootjes baden
Men koestert zich in stralen
Bronstig gebronsd
Aantrekkelijk uitgekleeed
Soms

Wintergladheid

Op de ijsvlakten
van het bestaan
Glibberen en glijden
we voort
Ongestrooide paden
Te dun voor schaatsen
Te hard voor ski's
Te glad voor zolen

We groeten, waarschuwen
de medemens
Bevelen anti-slijpzers aan
Maar diep,
diep in ons leeft de jaloezie
Ach, waren we maar ons hondje
Met vier pootjes

8 Januari

Avond buiten
Donker ruiten
Dak dak
Boven huis
Pannen
Op het vuur
Uur na uur
Pruttel pruttel
Stoom van fluit
Komt er uit
Fûûût!!!

Lig in bed
Denk wakker
Denk bakker
Aan het werk
Dagelijks brood
Kneed kneed
Warm warm
Net als hier
Tel de schapen
Drie vier
Grrrrr!!! (snurkgeluid)

Morgen rood
Zorgen groot
Druk druk druk
Eitje hard
Cappuccino
Uit machine
Behoeft
Buiten uit
Hond weg

Hondenfluit
Fûûût!!! (blazen op fluitje

Troef boer

Waarheid vlucht
In grijze ordners
Loze strofen vangen
woorden van haat

Zinnen verzetten zich,
lopen in rijen
rijgen ketenen
van liefde voor
de troefkaart

Er druipt dressing
langs de muren
Een hamer zoekt
maar vindt geen doel

Wij worden niet gehoord,
bijten in onze staart
Verliezen hem als trauma
Maar we zijn gerust:
Hij groeit vanzelf weer aan

Boom

Hij is opgezet
Diep geworteld in
zwarte grond
Aan zijn takken
kleven bladeren,
nesten, vogels
Hij staat er al
honderdvijftig jaar
We weten niet
wie hem plantte
We kennen slechts
het beeld van
het touw met
de geknoopte strop

Aphorisme 28

Dichters openen hun jas alleen
voor degenen die hun potlood willen zien

Flappies

Konijnen in hokken
achter gaas,
achter 't Hek
Ze trekken hun neuzen
Hoppen op vlezige achterpoten
Keutelen wat in hun stro

Ze planten zich voort
Spreekwoordelijk wippen
ratelaars en voedsters
samen, maar liefst
met z'n tien

Konijnen zijn kuddedieren
Tot eind december

Jan Pierewiet

Op verjaardagen zongen we
van lange levens in de gloria
Ja hoog, ja hoog
Hieperdepiep

We namen de veerpont,
vroegen de schipper
of we contant
konden afrekenen

Bij de sleutelboer
proberen we de
Engelse sleutel
te laten repareren

Onze bootjes
gleden zachtkens
over het spieg'lend
meer

Zakdoekjes legden we,
iedereen zweeg
Hanen kraaiden
In de verte

We waren jong,
de aard lag open
Joeghei!
Vooruit met flinke pas

Voetreis naar Rome

Als alle wegen naar Rome leiden
Wat heeft het dan voor zin
Dat we alleen of met z'n beiden
Met vliegtuig, auto, trein of in
Een touringcar op weg gaan

We hadden het immers kunnen weten
Daar leidt het levenspad naar toe
Dus waarom zouden we bezweet en
Uitgeput ons doel bereiken, moe
Van zwerven langs des Heeren baan

De weg is lang, het eind bekend
Van ons steeds kronkelend levenspad
Ik hoop niet dat u erg ontstemd bent
Wanneer ik ga vertellen dat

Je net zo goed in je luie stoel kunt
blijven zitten en de tv aan kunt zetten
om samen een film of een serie
op Netflix te bekijken

Geconcentreerd

Tik tik
Tik tik tik tik tik tik
Tik tik tik

....
Tik tik tik tik tik
Tik tik tring
Rtttts

Tik tik tik
Tik tik tik
Zucht

Rtttts
xxxxxxx

Tik tik tik
Tik tik tik tik tik tik
Tik tik tik rtttts

Pffff
Hij is klaar
Voor de nieuwe bundel

Bedelaar

Mag ik even uw aandacht
voor de problemen van
de medemens
Dan denk ik
vooral aan
ouderen en zieken
Maar ook aan
binnenstadsproblematiek
het milieu
en de wereldvrede

Samen zetten we
de schouders
er onder

Een kleine financiële
bijdrage is welkom

Tutu

Schat,
Zou jij misschien willen
dansen bij ons
midden in de kamer,
bij muziek van
André Rieu
op hoge hakken,
met opgestoken haar,
in een roze tutu

Ik kan het me
niet voorstellen
Maar waarom
zou ik het
niet voorstellen?

Dromenland

Slenterend over straat
Op geplaveide, ongeplaveide
De diepe vermijden
Openlijk lopend
Uitgevlakte werkelijkheid

Denkend in een stoel
Van gebaande, ongebaande
In diepe verzonken
Heimelijk mijmeren
Gezwoolen fantasie

Liggend op de matras
In rustende onrust
Peilloze diepten
Opwindende hoogten
In morgen gevluichte dromen

Alleen buiten,
buiten blijft het stil
Om drie uur 's nachts
Langs de gracht

Kunstbroeders

Iedereen kent iedereen
Oud zeer schimmelt
tussen lange tenen
Herinneringen aan eens
worden gekoesterd

Ze maken muziek
Schrijven gedichten
Kliederen verf
op gespannen linnen

Als je wint verlies je vrienden
De toog blijft tweedik bezet
Smeerdrank klokt
in spraakverdroogde kelen

Wie weg is wordt
niet meer gezien
Ze komen...
Niet

Oudjaar

Knallen jagen honden
Pijlen gericht
op de eeuwigheid
Vuur zoekt voeten
Meiden gillen in de keuken
Cobra's richten zich op
Sterren stralen overal

Seconden tikken weg
We wachten trillend af

Morgen is alles nieuw

Kop

De kop is er af
Resten borrelen
Trekken stuip
Schokschouderen
naast asladen

De voet roert zich
Stukgelopen blaren
Kleurloos vocht
Kalknagels
in geitenwol

Het grootse gebaar regeert
Flamboyante hoofddekseis
afgenomen voor passerende achternichten
Haarloze glimschedels in de miezerregen

De mond is stil
Gebarsten lippen
Wangen gedoofd
in ontspanning

En toen

En toen was er koffie
Lepeltje, zoetjes en een ingepakt koekje,
Witte vulling van wat slap geworden wafels
Mislukt patroontje op de cappuccino
We nemen het weer door,
verbazen ons over de temperatuur
terwijl de koffie gelaten afkoelt
Er is gezondheid, doofheid en kinderen
De wereld is buiten en dichtbij
Ministers slingeren van baard naar kenau
In de pot nat toch eenheidsworst
We nemen er nog eentje
Voordat de verzorging komt
Om ons terug te brengen naar onze kamer

Bol

Het staat bol
Van glibberige gedachten
Vierkante meningen
Rechte lijnen
Betonnen grond

Liederen schallen
Woorden waaien
Beelden rijzen
Vanen vliegen
De ratio zwijgt

Onder ons zijn we samen
Samen als wij
Met ik, ik, ik en jij
Onze patronen verankerd
Ons leven
Onze aarde
Wij

Waar

De waar heeft waarde
Waarom weet ik niet
Maar altijd als ik
jou ontwaar
ontdek ik weer
de ware uitspraak
Dat waarde weerloos is
Volgens Lucebert althans
Maar dat was dan ook
een Amsterdammer